

როგორც ჩანს, ამ “ახალი იდეოლოგიის” გამოვლინება და გამოხატულებაა 100000 ქართველის წამების უწყიდელს ადგილზე ბუდობარის აშენება, ასევე ქალაქის ცენტრში ცოდვის სახლების, - კაზინოსა (თანაც საპატრიარქოს გვერდით) და ტოტალიტარიზმის... გახსნა, სოდომ-გომორის ცოდვის ჩამდგნა და მათი მსგავსი სხვა “გმირების” პოპულარიზაცია.

ეკლესიას, რომელიც მის წევრთა პიროვნული ნაკლულევანების მიუხედავად, ყოვლად წმინდაა და სრულიად უცდომელი, ქრისტეს მცნებისამებრ, ყველა უყვარს და ცდილობს დაეხმაროს მათ, მაგრამ ეს სიყვარული სულაც არ ნიშნავს ცოდვასთან შემგუებლობას. პირიქით, ჩვენი რწმენა მოითხოვს, რომ ცოდვა მოვიტოვოთ და ვებრძოლოთ მას, ხოლო ადამიანი გავაფრთხილოთ და დავიცვათ.

ასეთი დაწესებულებები ბევრ ცივილიზებულ და დემოკრატიულ ქვეყანაში ჯერ-ჯერობით აკრძალულია, ხოლო სადაც დაშვებულია, მათ კანონით მკაცრად განსაზღვრული მდებარეობა აქვთ - მოცილებულნი არიან სასწავლო და რელიგიურ დაწესებულებებს, ქალაქის ცენტრს, საზოგადოების დასვენებისა და კულტურული თავშეყრის ადგილებს.

მინდა კმაყოფილებით აღვნიშნო, რომ მიუხედავად დიდი მცდელობისა და მრავალი ხელშემწყობი ფაქტორისა, ახალგაზრდების დიდმა ნაწილმა და ჩვენმა ხალხმა გაუძლო ამ საცდურს და ზნეობისა და ტრადიციული ღირებულებების დამცველად დარჩა.

ჩვენი ვალია, ხელი შევეწყუთ მტკიცე ოჯახისა და ძლიერი სახელმწიფოს შექმნას, ამიტომ

მაც გვსურს, რომ გამოვთქვათ ჩვენი ზოგიერთი მოსაზრება:

მიუხედავად ქვეყნის გარკვეული წინსვლისა, მოსახლეობის დიდი ნაწილი სოციალურად კვლავაც დაუცველ ფენას წარმოადგენს; დაბალია ეროვნული წარმოებისა და მცირე და საშუალო ბიზნესის მაჩვენებელი; ბაზარზე დომინირებს იმპორტული საქონელი; არარეალურადაა გაზრდილი გადასახადები, მათ შორის კომუნალური, შემოსავლის წყარო კი, დაბალანაზღაურებადია.

საჭიროა ისეთი კანონების მიღება, რომელიც შეამცირებს გადასახადებს, განსაკუთრებით კი, სოფლის მეურნეობის სფეროში, რათა იგი გახდეს დაინტერესების საგანი. ფრიად სასურველია, დახმარება გაეწიოს გლეხურ მეურნეობას, რომ მათ შეძლონ მიწის დაშუშავება, თესლის, სასუქისა და სხვა შესაწამლი საშუალებების შეძენა, ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქციის მოყვანა და გადამუშავება. სარეალიზაციო ბაზრის მოპოვება კი, ვფიქრობთ, სახელმწიფოს არ გაუჭირდება, მასზე მსოფლიოში მოთხოვნა დიდია.

თუ ეს განხორციელდა, მოკლე დროში შესაძლებელი იქნება წინსვლა და ხალხს დაუბრუნდება შრომის სურვილი.

ხელისუფლების განსაკუთრებული ზრუნვის საგანი, რა თქმა უნდა, უნდა იყოს ჯანდაცვის სფერო.

ექიმობა ღვთივეურთხეული და კაცობრიობის ისტორიის მანძილზე ერთ-ერთი ყველაზე კეთილშობილური საქმიანობაა. დღესაც მსოფლიოში იგი ყველაზე საპატიო და მაღალანაზღაურებადი პროფესიაა. ხოლო იქ, სადაც ექიმს არ უჭირავს სათანადო ადგილი და არა აქვს დაფასება, პაციენტს ეკარგება მისდამი ნდობა, რის შედეგადაც პირველ რიგში ზარალდება არა ექიმი, არამედ ავადმყოფი და საბოლოოდ მთელი საზოგადოება; ამიტომ, ვფიქრობთ, ჯანდაცვის პრიორიტეტად უნდა დარჩეს ექიმის კვალიფიკაციის ამაღლება, მათი პრესტიჟის დაცვა და ახალგაზრდა მაღალპროფესიული კადრის აღზრდა.

ავადმყოფის მკურნალობა ასევეა დამოკიდებული ეფექტური და უსაფრთხო მედიკამენტების გამოყენებაზე, ვინაიდან უვარების და ფალსიფიცირებული წამალი შეიძლება საწამლავად ექცეს მას. ამიტომ საგანგებო ყურადღება უნდა მიექცეს ქვეყანაში შემოტანილი თუ ადგილობრივი წარმოების პრეპარატის ხარისხს.

ფრიად სასურველია სახელმწიფოს განსაკუთრებული ზრუნვის საგანი გახდეს ჩვილობის ასაკში ბავშვისა და დედის ერთად ყოფნის

ხელშეწყობა და დედისათვის ხელფასიანი შევ-
ბულების თუნდაც ექვს თვემდე გაზრდა.

დღეს სერიოზულად ზრუნავენ დაავადება-
თა პროფილაქტიკასა და მათ ადრეულ გამოვ-
ლენაზე, რაც ძალიან სწორია და აუცილებელი.
ამასთან, მიმაჩნია, რომ ცხოვრების ჯანსაღი
წესის პროპაგანდა უნდა გაგრძელდეს ჯან-
დაცვის სფეროსა და ეკლესიას შორის მჭიდრო
თანამშრომლობის საფუძველზე, რაც, ვფიქრობთ,
უფრო ეფექტური იქნება.

დიდი ყურადღება უნდა მიექცეს პატიმარ-
თა ჯანმრთელობის მდგომარეობასაც, რადგან
ციხეებში არსებობს მრავალი ხელშემწყობი ფაქ-
ტორი ისეთი სოციალურად საშიში დაავადებე-
ბის მძიმე ფორმების გავრცელებისათვის, როგორ-
იცაა თუნდაც ტუბერკულოზი.

აუცილებელია სპეციალური სამსახურე-
ბის მობილიზება და მათი ინტეგრირებული საქმი-
ანობა, რომ სწორად გატარებული პროფილაქ-
ტიკური და სამკურნალო ღონისძიებებით
თავიდან ავიცილოთ ციხეებში როგორც ამ
დაავადების, ისე ჩ პეპატივის, შიდსის და სხვა-
თა გავრცელება, ხოლო უკვე დაავადებულებში
- დროული მკურნალობა.

ჩვენი ტკივილია, რომ საქართველოს პენი-
ტენციარულ დაწესებულებებში ძალიან ბევრი
პატიმარია, მათ შორის დიდია არასრულწლო-
ვანთა და ქალთა რაოდენობა. ვფიქრობ, მნიშ-
ვნელოვანია სასჯელაღსრულების, პრობაციისა
და იურიდიული დახმარების სამინისტროსთან
არსებული ვადაზე ადრე გათავისუფლების
მუდმივმოქმედი კომისიების უფრო აქტიური
საქმიანობა. ამასთან, იქნებ ვიზრუნოთ საზოგა-
დოებისათვის სასარგებლო შრომის, მიმაგრებ-
ის და სხვა ალტერნატიული სასჯელების ამო-
ქმედებაზე იმ პატიმართა მიმართ, რომელნიც
საშიშ დამნაშავეებს არ წარმოადგენენ.

კარგი იქნება, ციხეებში შეიქმნას სამუშაო
ადგილები, სადაც ისინი შეძლებენ თავისი ნი-
ჭისა და შესაძლებლობების გამოყენებას. რე-
ალიზებული ადამიანი კი საზოგადოებისათვის
ნაკლებსაშიშია.

აუცილებელია ამოქმედდეს კანონი სასჯე-
ლის გადავადების შესახებ, რაც ნიშნავს, რომ
სამედიცინო კომისიის დასკვნის საფუძველზე,
მძიმე ან უკურნებელი სენით დაავადებულ პა-
ტიმრებს უფლება მიეცეთ, დატოვონ სასჯელ-
აღსრულების დაწესებულება და გამოჯანმ-
რთელებამდე დარჩნენ და იმკურნალონ ოჯახ-
ურ გარემოში ახლობლების მზრუნველობის
ქვეშ.

პატიმრებსა და სნეულებზე ზრუნვა ღვთის
მცნების აღსრულება და ერთ-ერთი მთავარი

სათნოებაა. თავისუფლების მთავარი არსი იმა-
ში მდგომარეობს, რომ ამა თუ იმ პიროვნებაში
თავისი სურვილით, გაცნობიერებულად, სიყვარუ-
ლით დაუმორჩილოს თავისი ნება ღვთის ნებას,
რათა მოხდეს ძალდაუტანებელი შეერთება და
სრული დაქვემდებარება მისდამი, რისი შედე-
გიც არის შემოქმედთან მსგავსების მიღწევა,
ანუ მაღლისმიერი განდმრთობა.

რომელი მიწიერი კეთილდღეობა შეიძლება
შეედაროს იმას, რასაც უფალი თავის მორწმუ-
ნეთ უმზადებს?!

“საერთოდ, ყველა ადამიანის სული ბუნებით
ქრისტიანია” - წერს II-III საუკუნეების ცნო-
ბილი მწერალი ტერტულიანე.

ასე რომ, თითოეულ ჩვენგანს შეუძლია
გახდეს მორწმუნე და ჭეშმარიტი ღვთის მა-
დიდებელი, თუკი, რა თქმა უნდა, ადამიანი არ
გაიუკუღმართებს ბუნებას და თავისი პიროვნუ-
ლი არჩევანით არ დაექვემდებარება ცოდვას.

ჭეშმარიტი რწმენის მოპოვებისათვის კი
აუცილებელი პირობაა საკუთარ თავში ჩაღ-
რმავება. სულის, გულისა და გონების განწმედა,
წმინდა წერილისა და საღვთისმეტყველო ლიტ-
ერატურის კითხვა და დახმარებისთვის უფლის
წინაშე ღოცვა.

ძველი ნათქვამია: მსგავსი მსგავსს შეჰხ-
არის და შეიცნობსო.

ბუნებრივია, სადაც სიბნელეა, იქ სინათლე
ვერ იქნება, სადაც ჭუჭყი ბუდობს, იქ
სისუფთავეზე ლაპარაკი ზედმეტია. ამიტომაც
ჭეშმარიტი რწმენა ვერ იარსებებს უზნეობისა
და ცოდვის გარეშე.

ჩემო სულიერო შვილებო, აფხაზნო, ოსნო,
უკრაინელნო, ქართველნო, ბერძენნო, ასირიელ-
ნო, აზერბაიჯანელნო, რუსნო, სომეხნო და ქურთ-
ნო, უდინნო, იეზიდნო და სხვანო, საქართველოს
ფარგლებს გარეთ მცხოვრებნო ჩვენო საყვარე-
ლო თანამემამულენო, ჩვენ გვწამს, რომ ქრისტემ
მიიღო სიკვდილი იმისათვის, რომ ჩვენში მო-
მკვდარიყო ცოდვა. მაშ, მოვკვდეთ ცოდვისთვის,
რათა ჩვენშიც გაცოცხლდეს ქრისტე!

ქრისტე აღდგა! ჭეშმარიტად აღდგა!

სიყვარულით თქვენთვის მლოცველი ილია II
უწმიდესი და უნეტარესი, სრულიად საქართვე-
ლოს კათოლიკოს-პატრიარქი, მცხეთა-თბილისის
მთავარეპისკოპოსი, ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხა-
ზეთის მიტროპოლიტი

აღდგომა ქრისტესი
თბილისი, 2012 წელი